

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7154/2545

พนักงานอัยการจังหวัดระยอง โจทก์ นางวาสนา นาน้ำเขียว กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 222, ป.อ. มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 26, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 82, ป.อ. มาตรา 91, ป.รษฎากร มาตรา 77/1, ป.รษฎากร มาตรา 86/13, ป.อ. มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

ในการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายศาลฎีกาจำต้องฟังข้อเท็จจริงตามที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยมาแล้วจากพยานหลักฐานในสำนวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 222 เมื่อศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าจำเลยที่ 2 กระทำความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นออกใบเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษีโดยมิชอบเท่านั้น จำเลยที่ 2 จึงไม่ได้เป็นผู้ปลอมใบเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษีและเมื่อมีการล่อซื้อใบเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษีปลอมจำนวน 69 ชุดในครั้งเดียวการกระทำของจำเลยที่ 2 ฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นออกใบกำกับภาษีและใบเสร็จรับเงินปลอมรวม 69 ชุด จึงเป็นความผิดกรรมเดียว การที่ศาลล่างพิพากษาลงโทษจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานนี้ 69 กระทง จึงไม่ชอบ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันกระทำความผิดหลายกรรม กล่าวคือ จำเลยทั้งสามร่วมกันทำปลอมใบเสร็จรับเงิน ใบกำกับภาษีพร้อมสำเนาของร้านเหรียญชัยชัยพลาย บริษัทแอร์ปาร์ค จำกัด และร้านไทยอินต้ากรุ๊ปขึ้นทั้งฉบับ แล้วกรอกข้อความลงในแบบพิมพ์ปลอมดังกล่าวเป็นหลักฐานว่าผู้ประกอบการขายสินค้าให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ที.ที.เอ็น.เซอร์วิส ใช้เอกสารสิทธิที่ทำปลอมขึ้นขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มจากกรมสรรพากรโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น กรมสรรพากรและประชาชนเพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง ต่อมาจำเลยทั้งสามร่วมกันใช้เอกสารสิทธิปลอมดังกล่าวอ้างแสดงต่อนายปรามิโทย์และผู้อื่น เจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยทั้งสามพร้อมยึดใบเสร็จรับเงิน ใบกำกับภาษี 69 ชุด ธนบัตร ฉบับละ 500 บาท 39 ฉบับและเช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) จำนวน 1 ฉบับ เป็นของกลาง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 264, 26, 268, 32, 33, 82, 91 ประมวลรษฎากรมาตรา 77/1(6), 86/13, 90/4, 90/4(3) ธิบใบเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษีของกลางจำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธระหว่างพิจารณาจำเลยที่ 1 หลบหนี ศาลชั้นต้นมีคำสั่งจำหน่ยคดีชั่วคราวเฉพาะจำเลยที่ 1 ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลรษฎากร มาตรา 86/13วรรคหนึ่ง, 90/4(3) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 264 วรรคหนึ่ง, 265 ประกอบมาตรา 86 และมาตรา 268 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 2 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ความผิดฐานสนับสนุนให้ผู้อื่นออกใบเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษีโดยมิชอบเป็นกรรมเดียวกับฐานสนับสนุนให้ผู้อื่นปลอมเอกสารสิทธิลงโทษฐานออกใบเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษีโดยมิชอบ ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 รวม 69 กระทง จำคุกกระทงละ 6 เดือน และลงโทษฐานร่วมกันใช้เอกสารสิทธิปลอมจำคุก 6 เดือน รวมจำคุก 35 ปี แต่ทั้งนี้ให้ลงโทษจำคุก 20 ปี ตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91(2) ธิบของกลาง ยกฟ้องจำเลยที่ 3 ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืนจำเลยที่ 2 ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหา ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 เพียงประการเดียวว่า การกระทำความผิดฐานปลอมเอกสาร ตามฟ้องของโจทก์ เป็นความผิดกรรมเดียวตามที่จำเลยที่ 2 ฎีกาหรือไม่ ซึ่งปัญหาข้อนี้ เป็นปัญหา ข้อกฎหมายที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับมาเพียงข้อเดียว เห็นว่า ในการวินิจฉัยปัญหาดังกล่าว ศาลฎีกา จำต้องฟังข้อเท็จจริงตามที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 วินิจฉัยมาแล้วจากพยานหลักฐานในสำนวนตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 222 คดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค 2 วินิจฉัยข้อเท็จจริง ว่า จำเลยที่ 2 กระทำความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นออกใบเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษี โดยมีขอบเท่านั้น ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ 2 เป็นผู้ปลอมใบเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษี โจทก์นำสืบได้แต่เพียงว่าพบใบเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษีปลอม จำนวน 69 ชุด ซึ่งลงวันที่แตกต่างกันจากจำเลยที่ 2 เท่านั้น ไม่มีพยานโจทก์ที่พบเห็นว่าผู้ปลอมเอกสารกระทำการปลอมเอกสาร เป็น 69 ครั้ง ต่างกรรมต่างวาระ แม้ว่าวันที่ลงในเอกสารดังกล่าวจะแตกต่างกันก็ไม่แน่นอนว่าผู้ปลอมจะทำการปลอมเอกสารต่าง ๆ ในวันที่ระบุในเอกสาร ผู้ปลอมอาจทำการในวันเดียวกันและ ในเวลาตามวันที่ระบุในเอกสารเหล่านั้น และโดยเฉพาะจำเลยที่ 2 นั้น ข้อเท็จจริงฟังได้ตามที่ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 วินิจฉัยว่าเป็นเพียงผู้สนับสนุนเท่านั้น และข้อเท็จจริงก็ฟังได้ว่าการล่อซื้อ ใบเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษีปลอม จำนวน 69 ชุด ในครั้งเดียวเท่านั้น จึงไม่แน่นอนว่าจำเลยที่ 2 จะสนับสนุนในการกระทำความผิดฐานปลอมเอกสารต่าง ๆ ตามที่ระบุในเอกสารเช่นเดียวกัน จึง ต้องฟังว่าการกระทำของจำเลยที่ 2 ฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นออกใบกำกับภาษีและใบเสร็จรับเงิน ปลอมรวม 69 ชุด เป็นความผิดกรรมเดียว ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาลงโทษจำเลยที่ 2 ในความผิด ฐานนี้ 69 กระทงนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังขึ้น"พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้อื่นออกใบเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษีโดยมิชอบ กับฐาน สนับสนุนให้ผู้อื่นปลอมเอกสารสิทธิเป็นความผิดกรรมเดียว ลงโทษฐานเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้อื่นออก ใบเสร็จรับเงินและใบกำกับภาษีโดยมิชอบซึ่งเป็นบทหนักตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 เพียงกระทงเดียว โดยให้จำคุก 6 เดือน เมื่อรวมกับโทษจำคุก 6 เดือน ในความผิดฐานใช้เอกสาร ปลอมแล้วรวมลงโทษจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 ปี นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ภาค 2

องค์คณะ

องอาจ โรจนสุพจน์ · ไชยวัฒน์ สัตยาประเสริฐ · ประชา ประสงค์จรรยา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7154/2545>